

ניצב משה טיומקין

התפקיד המפואר

קצינים במחוז תולים את האשם במפקד המחוז משה טיומקין. הוא פשוט אינו מפקד, ולא מצליח לייצג את המערכת. הסביר אחד מהם השבוע. טיומקין אינו יודע לפזר סמכויות, אוהב מדי את אמצעי ההיקשרות, ושוקל כל מהלך או פעולה על פי קנה-מידה לא-ענייני: כיצד זה יופיע בעיתונים, וכיצד זה יקדם את מעמדו האישי במישרתו.

עוד לפני פרשת חטיפת אורון ירדן, פרשה בה התגלתה מישרת תל-אביב במערומיה, היו שמועות על החלפתו בין קרובה של טיומקין, בשיחה שנערכה בין טיומקין לבין המפקד, אחרי גילוי גופת הילד. הוחלט שטיומקין ימשיך לכהן בתפקידו עוד שנה תמימה, כדי שהחלפתו אחרי פרשת החטיפה, לא תראה כהדחה. שפיר יודע שמפקד מחוז תל-אביב אינו טוב, ושהמחוז אינו מתפקד. בפורומים סגורים, כמו בישיבת ועדת-הכנסת לענייני מישרת (ראה עמודים 55-54), לא מהסס טיומקין להצביע על מה שהוא קורה. טעור יות של טיומקין. אולם שפיר נאמן להבטחה שלו לטיומקין, גם אם הדבר לא על חשבונם של תושבי תל-אביב, שאותם לא מעניינת מערכת היחסים בין המפקד לניצב. אותם מעניין רק להיות בטוחים שהם יגיעו בשלום לביתם, וכי במכוניתיהם לא תהיינה פצצות.

מישרת תל-אביב זקוקה לנייתוח עמוק ולפיקוד חדש. עד שזה יקרה, ימשיכו הפצצות להתפוצץ בתל-אביב, ומטמיני הם לא יתגלו.

מצב זה הביא את ראש-עיריית תל-אביב לצעד חריג ביותר במערכת היחסים בין עיריית תל-אביב למיפקדות-מישרת. תוך עקיפתם של טיומקין, ושל מפקד המישרת, רבי ניצב הרצל שפיר, פנה צ'יצ' אל השר הממונה על המישרת, הד"ר יוסף בורג, למעשה דרש צ'יצ' במיברקו השבוע אל בורג, להכניס את המישרת לתל-אביב. לכל מחוז במישרת-ישראל יש בעיות משלו. המחוז הדרומי מתמודד בהצלחה גדולה בנושאי (פעילות-חבלנית-עויינת) ומצליח לשמור, פחות או יותר, על רחובות הערים הגדולות שבמחוזו, ירושלים ובאר-שבע. המחוז הצפוני מתפקד כהלכה. ממדי הפשיעה בצפון הארץ פחתו בשנתיים האחרונות. הצלחה מיוחדת נרשמה בעיקר בחיפה. מפקד המישרת בעיר, תל-ניצב אברהם ("תורגי") תורגמן, הצליח להטיל אימה על פושעי חיפה, ולהבריח אותם מהעיר. אך נראה שתורגמן הצליח להטיל אימה גם על קציני מטהו. כמה מהם, בראשותו של ניצב-מישנה אברהם צמרת המפורסם, מרדו נגד תורגמן, קיבלו באופן מעורר תמיהה גיבוי ממפקד ה"מישרת, וגרמו לשיתוק כמעט מוחלט של המרחב בשבועות האחרונים.

במחוז תל-אביב אין כמעט פעילות חבלנית עויינת, וגם אין מרד של קצרי גים נגד המפקד. מישרת תל-אביב היא פשוט מישרת גרועה עם פיקוד גרוע, למרות שהבחינה התקציבית-היחסית, מושקעים בה יותר תקציבים מאשר בכל מישרת אחרת.

שימה זו היא חלקית בלבד. מופי עים בה שבעה מיקרים מפורסמים של פיצוץ מכוניות בתל-אביב. כמו ביתר המיקרים, גם כאן, לא הצליחה המישרת למצוא את מטמיני הומריהנפץ, וחקירת רותיה נמצאת במבוי-סתום.

התמונה של בעלי-מכוניות, הפותח את דלת מכוניתו בחשש, אחרי שבדק את תחתיתה, כשהוא מחפש ליננת-חבלה או חוטית-שמל, הפכה בחודשים האחרונים לתמונה שכיחה ביותר בתל-אביב. עברייני גים מיפו, אנשי-עסקים מתל-אביב, שופי טים, עורכי-דין פילינים, ואפילו ראש-עיריית תל-אביב עצמו, שלמה ("צ'יצ'") להט, עשו להם חוק ברזל: הם אינם נכנסים למכונית מבלי שיערכו בה בדיקה חיצונית.

כמה עשרות פיצוצים על רקע פלילי נעשו בחודשים האחרונים. כמה מהם לא הגיעו אפילו לידעת הציבור, כש מתגלה מיטען-חבלה במכונית של עברייני, או מי שידוע מקורב לחוגי העבריינים, ואינו מתפוצץ. לא ששה המישרת לדווח על-כך לאמצעי-התיקשורת.

תל-אביב הפכה להיות עיר שמסוכן להתגורר בה, מסוכן לעבור ברחובותיה, מסוכן לעשות בה עסקים, ואף מסוכן לנסות ולשמור בה על חוק וסדר.

לאיש מישרת ובעיריית תל-אביב אין כל ספק היום שהשוטר מיספר אחד של העיר, ניצב משה טיומקין, נכשל בצורה חמורה. מישרת-תל-אביב פשטה את-הרגל בכל הנוגע למניעת הפשע בעיר.

סטירת-לחי לנשיא

(המשך מעמוד 41)

ובאיצטמדה של "הן" הוחלט על "לאו".

ערבית במועצת האומה

כ"י חשיבות נסיעתו של נבון למצרים היא דווקא בשעה זו. יתכן כי אגור אל-סאדאת התכוון לכך בפירושו, וכי הביקור משתלב בתפיסתו לגבי מהלך היחסים בין שתי המדינות. אחרי קבלת חוקי-הירושלים שהתיר האוסון החליט אל-סאדאת להפסיק את שיחותי-האוטונומיה, שהתרוקנו מזמן מכל תוכן. תחת להמשיך בהצגה המבישה, המחבלת במעמדו בעולם הערבי, הפסיק אותה ו-השיג יתרון מסוים ביחסים הפנים-ערביים.

אדי-סאדאת יודע כי עד לבחירת רות האמריקאית אין לו לקוות לכל עזרה אמריקאית. להיפך: כי כל מהלך שיתקיים לפני הבחירות ייאזק ג'ימי קארטר והיענות לכל הרישות ישראל.

לכן החליט אל-סאדאת להפסיק את הר שיחות, ולדרוש פגישה משולשת, בה-שתתפות הנשיא האמריקאי החדש - קארטר או רגן - אחרי הבחירות.

מבחינה מצרית, זוהי תפיסה נבונה. ישראל אינה יכולה להתנגד לכך, כפי שהזכיר גם בגין בישיבת הממשלה, מפני שדווקא ישראל התנגדה להצמדת יחסי ישראל-מצריים למשא-ומתן על האוטונומיה - אותו "לינקינג" שישראל התנגדה לו מכל וכל.

יתכן כי קארטר היה רוצה במהלך כלשהו לפני הבחירות, שינחיל לו הישג כלשהו, ויהיה גם ריקימתוכן ככל שיהיה. אולם אל-סאדאת סירב להעמיד את עצמו לרשות טכסים זול כזה - מה גם שלא הובטחה לו תמורה ממשית.

כך נוצר חלל ריק של כמה חודשים - והנשיא המצרי היה ריק צה למלא אותו בפעילות כלשהי. משום-כך קיבל באפריל באופן ספוני טאגני את רעיונו של אבנרי, לבוא שוב לכנסת ולנאום לפנייה. ולכן הוא מציע עתה את ביקורו של נבון במצריים.

מבחינה ישראלית, אי-נסיעתו של הר נשיא מיד היא החמצת הודמנות. ששום תירוץ אינו יכול לכפר עליה. גם אם יהיה אל-סאדאת כוונה כלשהי לדקור את בגין, התגובה של ממשלת-בגין היא אוויר לית וקטנונית. האינטרס של המדינה חשוב הרבה יותר מאשר מישחקי-וקרה בין ראשי-הממשלה והנשיא.

(דוברו האישי הבלתי-רישמי של אל-סאדאת, אגיס מנצור, השתדל השבוע להכחיש כל כוונה של דקירה. הוא טלפן לעיתונאים בארץ, אמר להם כי בישראל מפרוים בחשיבות הענייני.)

נכון שפופולריותו של מנחם בגין במצריים ירדה אל מתחת לקריאה. המאמרים והקאריקטורות בעיתוני מצריים מבטיחים את דעתה האמיתית של האינטליגנציה הקאהירית, ולא היה צורך בהדרכה מגבוה כדי להביא לפירסום (אם כי השילטון יכול היה, בוודאי למנוע אותם).

אילו רצה בכך מאוד) הופעתה של אישיות ישראלית בכירה, סימפאטית ומקובלת, כי קאהיר בשעה זו יכולה להביא לתועלת עצומה, כדי למנוע את התדרדרות היחסים בין שתי המדינות, ובעיקר בין שני העמים.

יחצק נבון דובר ערבית - דבר שהוא יתרון עצום במצריים. הוא יכול להופיע בטלוויזיה המצרית ומועצת-העם המצרית, ולהעשות נפשות לישראל. הוא בוודאי לא יחלוק במצריים על מדיניות הממשלה - כפי שאינו עושה גם בארץ - אך עצם סיגנונו המתון, הופעתו השקולה ודיבורו הערבי יכולים לזרות צרי על פצעים.

גם על יכול לשנות. בבאר-שבע נאם נבון באוזני אל-סאדאת נאום שכלל פסוק, אשר גרם לאי-הבנה. אך בנסיעה אשר תתוכנן כראוי יכול נבון להביא תועלת רבה דווקא בשעה זו. הופעת אופירה נבון לידו תגביר את הרושם החיובי.

ביקור כזה יכול לשפר במידה ניכרת את האווירה בין שני העמים. הכנעה למהלך המדיני הוא - אחרי הבחירות לנשיאות בארצות-הברית.

מגמת הממשלה למנוע ביקור זה עתה - לפחות בתקופה שבה הוא יכוד להיות מועיל ביותר - מוכיחה כי כממשלת נבון גובר עתה האינטרס המיפלגתי הצר על כל שיקול אחר.